

93935 - Оё барои зан ҷоиз аст, ки ба ҷаммомҳои умумӣ биравад?

савол

Оё дар моҳи Рамазон ба ҷаммомҳои умумӣ рафтани ҷамсарам ҷоиз аст? Лутфан тавачҷӯх дошта бошед, ки ҷаммоми хонаи мо хеле хурд аст ва ӯ ҳомиладор аст ва аз сардӣ бар нафси худ метарсад.

Ҷавоби муфассал

Ҷамду сано барои Аллоҳ.

Агар ӯ ба ҷаммоми хона даромада тавонад ва оби онро гарм карда тавонад, дар ин ҳолат ҷоиз нест, ки ба ҷаммоми умумӣ биравад. Тирмизӣ (2801) ривоят кардааст, ки паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст: **«Ҷар кас ба Аллоҳ ва рӯзи охираат имон дошта бошад, пас занашро ба ҷаммом нафаристад»**. Албонӣ ин ҳадисро дар китоби "Саҳиҳу-т-тирмизӣ" ҳасан доништааст.

Тирмизӣ (2803) ривоят кардааст: Гурӯҳе аз занони Ҷимс ё Шом ба назди Оиша (Аллоҳ аз ӯ хушнуд бод) дохил шуданд. Оиша ба онҳо гуфт: Шумо заноне ҳастед, ки ба ҷаммом меравед? Ҷол он ки аз расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) шунидаам, ки мефармуд: **«Ҷар зане, ки либосҳояшро дар ғайри хонаи шавҳараш берун оварад, ситр ва пардаи байни худ ва Парвардигорашро даронидааст»**. Албонӣ ин ҳадисро дар китоби "Саҳиҳу-т-тирмизӣ" саҳеҳ доништааст.

Аммо агар ғусл кардан дар хонааш ғайриимкон бошад, пас дар ин ҳолат, барояш ҷоиз аст, ки аз рӯи зарурат, пӯшиш ва ҳифзи чашро риоя намуда ба ҷаммоми умумӣ биравад.

Шайху-л-ислом ибни Таймия гуфтааст: "Донишмандон гуфтаанд: Барои занон дар ҳолати зарурат рухсат дода шудааст, ки ба ҷаммом бираванд, ҳамонгунае, ки барои мардон рухсат дода шудааст, ки чашм ва аврати худро ҳифз намуда, ба ҷаммом бираванд. Масалан замоне, ки зан бемор ва ё дар нифос бошад ва ё ғусл бар ӯ воҷиб шуда бошад ва ғайр аз

ҳаммоми умумӣ дар дигар ҷо ғусл кардан имконнопазир бошад". Поёни сухан аз "Маҷмуъу-л-фатово" (15/380).

Ҳамчунин гуфтааст: "Аммо зан ба он ҷо - яъне ҳаммом - дар ҳолати зарурат аврати худро пӯшида медарояд". Поёни сухан аз "Маҷмуъу-л-фатово" (21/342).

Аллоҳ донотар аст.